

NYERGES GÁBOR ÁDÁM

Zen

– *antidal* –

nem kell hogy legyen
értelme
vagy hogy menjen a minden
miért menne
ha valakinek mégis akadna rád
fél perce
végül is nem kell lényeg a
mindenbe
ha amúgy magától is
meglenne

1 999 999

Hófehér ég és sötét tető
a szomszéd házon
nocsak hogy reszketünk pancser tettető
belülről fázom

naná, ha

egymilliókilencszázkilenc
venkilencezer
kilencszázkilencvenkilenc ember közt pihensz
alszol és eszel

annyira egyedül, hogy néha
már a gondolat
gyártja csak a néma
ihletet a föléhúzott gond alatt

míg mocorgok lélegzek hisz élek
ilyen a jó nevelés
de már csak magamban beszélek
velem is.

Csellengés

mint mindig: Vörösnek

egy ideje már nem bírom töményen
így bevallom higítani kezdtem a nagy lírai szenvedést
most is például egy joghurtot kanalazgatok meglehetősen kifejezéstelen fejjel
amolyan *jajdecemberi* lírai hatáselemként
miközben felolvasztom kissé az egyéves szívszakadásokat
mint anyám a hússal hogy kijön belőle még két vacsora
nálam a vers

na akkor lássuk például hogy még véletlenül sem olvasom a könyvet
mióta visszakértem és a cédéd se hallgatom
hogy még egy kicsit ne legyen értelme ennek az egésznek
és közben mint kis kacsok körbeforrnak a hegek
ahogy bebábozódva szipogok befelé

jaj hát én annyira meghatódtam hogy most egy picit meg is állnék

(hatásszünet)

mégis mennyi esély van rá hogy Dickens egy kiadatlan regénye vagyok

a hősszerelmes Twist Sirano Olivér akinek azt írták egyszer hogy
próbálják szeretni ő meg azóta várja
ti. a próbát (próba szerencse, aki a kártyában szerencsétlen, szeretnemszeret stb.)
aki napokon át házalt a Köztársasági Elnöki Hivatal és a Parlament közt
a hivatalos kérvénnyel hogy megfoghassa a kezéd
aki kiráncigálta a kezedből a kabátot hogy rádsegíthesse
(elmorzsolva két basszameget a túsarok feltalálójának)

bambilelkű félkegyelmű akinek már
előre lehetett unni minden gyógyszeresüvegcsörgésű lépteit
aki satöbbi satöbbi már én is unom

de most így versen kívüül (és persze még bőven versben, hisz másképp már nem lehet)
azért megjegyezném hogy fullasztóan hiányzik benned
valaki
egy menthetetlenül cinikus nagypofájú izgalmában magát el-elcincogó lány

aki hogy így eltűnt
ha csak tizedannyira szeretnéd mint én
már neked is rég feltűnt
volna